

ת"פ 43394/11/19 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד יוסף גולדברג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 43394-11-19 מדינת ישראל נ' גולדברג

בפני
בעניין: כבוד השופט חגי טרסי
מדינת ישראל - פמ"מ

המאשימה

נגד

יוסף גולדברג
ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בו יוחסו לו עבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן - עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, ונטילת חשמל שלא כדין - עבירה על סעיף 400 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, בתאריך 11.6.17, או בסמוך לכך, שכרו הנאשם ואשתו בית ביבנה (להלן: "הבית"), והתגוררו בו עם ילדיהם הקטינים. בחודש נובמבר 2018, או בסמוך לכך, הקים הנאשם במרתף הבית, שגודלו כ-100 מ"ר, מעבדה ובה שני חדרים המיועדים לגידול קנאביס (להלן: "המעבדה"). הנאשם צייד את המעבדה ב-300 אדניות, 2 מזגנים ומאייד, מזגן מיני מרכזי ומאייד, פילטרים גדולים וקטנים, 4 מפוחים בינוניים, 46 שנאים, 56 פלקטורים, 12 מאווררים, שתילים של צמח הקנאביס וחומרי דישון. לשם הפעלת המעבדה חיבר הנאשם את המבנה לרשת החשמל באמצעות כבל חשמל לא מוסדר, מבלי לשלם עבור חיבור זה או בעבור צריכת החשמל. החל מהקמת המעבדה ועד ליום מעצרו, 8.11.19, גידל הנאשם את השתילים במעבדה על מנת להפיק מהם סם מסוכן מסוג קנאביס, אשר שווי כ-100 ₪ ל-1 גרם סם מיובש. ביום מעצרו החזיק הנאשם במעבדה סם מסוכן מסוג קנאביס בכמות כוללת של 108 ק"ג נטו. במהלך התקופה נטל הנאשם ללא רשות חשמל מרשת החשמל בשווי 114,519.42 ₪.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, ללא הסכמות עונשיות.

תסקיר שירות המבחן:

עמוד 1

מהתסקיר שהוגש ביום 1.3.21, עולה כי מדובר באדם כבן 35, נשוי ואב לשני בנים בגילאי 5 ו-10, אשר עובד מאז חודש יוני 2020 כעובד מטבח במסעדה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר, שירת במשך כשנה בצה"ל ושומר נוכח פציעה ותהליך שיקום שעבר. מגיל צעיר השתלב הנאשם בעבודה הן כשכיר והן כעצמאי בתחום המזון, תוך עיסוק בהוכחת יכולתיו.

עסקו האחרון של הנאשם היה בתחום הקייטרינג בין השנים 2017-18. הנאשם השקיע בהקמת העסק, ובתוך כך נטל הלוואות מהרשויות ובהמשך מגורמים פרטיים בעייתיים. הנאשם תאר קושי להשלים עם כישלון העסק ותהליך התדרדרות שחוה ברמה הכלכלית והרגשית. עוד תאר כי נקלע לחובות כספיים לגורמים בעייתיים, שהוסדרו על ידי בני משפחתו לאחר שנעצר. בנוסף הציג מסמכים באשר לתהליך פשיטת רגל בו הוא נתון מול הרשויות. כאמור, כיום הנאשם עובד כעובד מטבח במסעדה, תאר יציבות תעסוקתית, עובד 12 שעות ביום ומאמץ לפרנס את משפחתו. הנאשם דיווח כי מאז מעצרו מתמודד עם מצבי חרדה ותנודות במצבו הרגשי. שלל שימוש בחומרים ממכרים כלשהם לאורך חייו.

הנאשם נעדר עבר פלילי. בגין תיק זה היה עצור לראשונה בחייו למשך כחודש, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית, אשר עם הזמן הוקלו התנאים. במסגרת צו פיקוח המעצר, השתלב הנאשם בסוף דצמבר 2019, בקבוצה טיפולית שבועית לעצורי בית. בחלוף כשלושה חודשים, הופסקה פעילות הקבוצה על רקע משבר הקורונה, והנאשם לווה בשיחות פרטניות. במהלך פעילות הקבוצה, הגיע הנאשם למפגשים בקביעות, היה מעורב בשיחות, וגילה יכולת לשתף בקשייו ובהתנהלותו.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל יכולות קוגניטיביות ותפקודיות טובות, אשר לאורך חייו מרכז בהוכחת יכולות והצלחה ברמה הכלכלית והחומרית. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ועל התנהגותו הבעייתית, ושיתף כי התנהלותו העסקית התרכזה בקידום העסק לצד לקיחת סיכונים והתנהלות כלכלית בעייתית. הנאשם מסוגל להתבונן באופן ביקורתי על התנהגותו, לשתף בפתחות בדפוסיו ובבחירה בפתרונות בעייתיים ועברייניים לקשייו. ניכרת יכולת טובה להתייחס לאפשרויות ולאטרנטיבות פעולה אחרות ומקדמות יותר כפתרון לבעיותיו. שירות המבחן העריך כי להליך המשפטי השפעה מרתיעה ומבגרת עבור הנאשם וציין כי הנאשם ביטא נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק מבוגרים בשירות המבחן.

כגורמים מגבירי סיכון שקל שירות המבחן את חומרת העבירה, כשברקע שיקולים תועלתניים והתנהגות בעייתית ופורצת גבולות לאורך זמן, עיסוק בהוכחה עצמית והסתרת התנהגותו ומעשיו מסביבתו. במצבי משבר ופגיעה ברמה הרגשית הנאשם עלול לפנות לדרכי פתרון בעייתיים לקשייו תוך קושי בהפעלת שיקול דעת. כגורמים מפחיתי סיכון נשקלו העדר עבר פלילי, העדר דפוסים שוליים מגובשים, קיומן של שאיפות מקדמות לעתיד והעובדה כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע. בנוסף הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, משתף באורח חייו ובהתנהגותו הבעייתית, תוך עמדה בוגרת וביקורתית כלפי עצמו. כל אלה מלמדים על הפחתה ברמת הסיכון להישנות עבירות לצד צורך בשילוב בטיפול המשכי. על רקע זה התבקשה דחייה לצורך שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית.

מהתסקיר המשלים שהוגש ביום 2.9.21, עולה כי בחודש מרץ 2021 השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית שבועית ייעודית לעוברי חוק מבוגרים. הנאשם הגיע באופן סדיר ועקבי לכל המפגשים, עמד בכללי הטיפול והיה מעורב בשיח

וקשוב לחברי הקבוצה. במסגרת הקבוצה עבר הנאשם תהליך של עיבוד התנהגותו בעבירה, והוא מכיר כיום באלטרנטיבות פעולה אחרות בהן יכול היה לבחור. הערכת הסיכון במצבו מלמדת על רמת סיכון נמוכה להישנות מעורבות עוברת חוק, והנאשם אף מביע נכונות להמשיך וליטול חלק בהליך הטיפול.

לסיכום, התרשם שירות המבחן מיכולתו של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו, מהשתלבותו החיובית והרצינית בטיפול ומקיומה של מוטיבציה להמשך טיפול. נתונים אלה, אשר נשקלו על רקע גילו, עברו הנקי, תפקודו התקין לאורך השנים, שאיפתו לתפקוד נורמטיבי והערכת הסיכון הנמוכה במצבו הביאו להמלצה על ענישה מוחשית בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד הטלת צו מבחן לתקופה של שנה וחצי.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על פרטי הסדר הטיעון וציינה את נסיבות ביצוע העבירה. בתוך כך ציינה כי מדובר בעבירה מתוכננת, הכוללת רכישת ציוד רב, ארגון המרתף בבית, השקעה כספית, וכי המעבדה פעלה במשך תקופה של כשנה והפיקה כמות גדולה של סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 108 ק"ג. בנוסף, נטל הנאשם חשמל שלא כדין בשווי של כ-114,000 ₪. עוד ציינה כי המניע לפעולותיו היה כלכלי. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם הצורך בהגנה על הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנובעים מהשימוש בסמים. לדבריה, הקמת מעבדות לגידול סמים הפכה להיות תופעה חמורה ורחבת היקף המחייבת, על פי פסיקת בית המשפט העליון, ענישה משמעותית שתרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע מעשים דומים. מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה זה הינה בינונית-גבוהה, בשים לב לכמות הסם שהופק ולפרק הזמן הממושך בו הופעלה המעבדה. המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה ביחס למתחמי הענישה הנהוגים ובעניין שיקולי שיקום ועתרה לקבוע מתחם הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש המתאים לנאשם בגדר המתחם, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בתחתיתו של השליש האמצעי של המתחם, זאת לצד ענישה משלימה בדמות מאסר על תנאי, קנס משמעותי וחילוט ציוד המעבדה. לקולא הזכירה את העובדה כי הנאשם ללא עבר פלילי, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי. עוד הזכירה את האמור בתסקיר, אשר ממליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות, אך טענה כי אין מקום בתיק זה לחרוג לקולא ממתחם העונש ולכן אין לאמץ את המלצת שירות המבחן.

מנגד, ביקש הסנגור המלומד לשכנע כי ראוי במקרה זה לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, להימנע משליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח ולאמץ את המלצות שירות המבחן. הסנגור ציין כי מדובר במי שהסתבר לראשונה עם החוק והוא נטול עבר פלילי, עובד כשכיר ושומר על אורח חיים נורמטיבי. הסנגור פנה לתסקיר שירות המבחן וציין כי על פי האמור בו הנאשם מבין את טעותו וכיום יודע מה לעשות אם יקלע בעתיד למצב דומה. התסקירים מלמדים על יציבות תעסוקתית, ועל עקביות והתפתחות בתהליך, הבנת הדברים והפנמתם, לצד קיום שגרת חיים חיובית.

עוד ציין הסנגור כי הנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית מרחיקת לכת דוגמת הליכי גמילה, ועל כן היכולת להצביע על הליך שיקומי משמעותי, שעונה על דרישות הפסיקה, הינה מוגבלת, אך הדגיש כי הנאשם עבר ועובר הליך טיפולי ממשי המתאים לצרכיו ואשר הפחית את רמת הסיכון העתידית הטמונה בו. הנאשם מתחרט ומתבייש במעשיו, אשר בוצעו על רקע משברי, ולמד דרכי התמודדות חלופיים עם הקשיים המאפיינים אותו. בנוסף, האינטרס הציבורי הוא שהנאשם ימשיך את הטיפול בשירות המבחן במסגרת צו מבחן לשנה וחצי וישוקם. הערכת הסיכון להישנות עבירות היא נמוכה.

באשר למתחם עצמו, לא חלק הסנגור עקרונית על המתחם שהוצע על ידי המאשימה, אך הפנה לכך שבמספר החלטות נקבעו מתחמים נמוכים מעט יותר, כאשר הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לגבי מעבדות ייצור קנבוס בהיקפים גדולים מעט יותר הוצב על 26 או 27 חודשים. מכל מקום, כאמור, עתר ב"כ הנאשם לסטייה לקולא גם מרף תחתון זה, מטעמי שיקום, עד לכדי הטלת מאסר שיינשא בעבודות שירות גרידא.

לבסוף שמעתי גם את דברי הנאשם עצמו, אשר הביע חרטה עמוקה על מעשיו וביקש להעניק לו הזדמנות נוספת. הנאשם הסביר כי נכנס לסחרור על רקע המשבר הכלכלי אליו נקלע, ופעל בחוסר שיקול דעת ובניגוד לדפוסיו החיוביים. הוא ציין את הפגיעה שנגרמה לו ולבני משפחתו בעקבות חשיפת מעשיו, התחייב שלא ישוב עוד בעתיד לבצע מעשים דומים וביקש בכל לשון של בקשה לאפשר לו לחזור לחיות חיים נורמטיביים ולפרנס את משפחתו, ולהימנע מהשבתו אל בין חומות הכלא.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

בשנים האחרונות הולכת וצוברת תאוצה התופעה של הקמת מעבדות רחבות היקף לייצור והפקה של סם מסוכן מסוג קנבוס. לתופעה זו תוצאות לוואי קשות, שכן עבירות מעין אלה פוגעות פגיעה ממשית בערכים חברתיים חשובים ובהם הצורך להגן על הציבור, הן מפני הנזק הישיר שעשוי להיות כרוך בשימוש בסם והן מפני הנזק העקיף הנובע מעבירות הרכוש והאלימות אשר נלוות לא פעם להליכי הפצת הסם והשימוש בו. סם הקנבוס נחשב אמנם סם "פחות חמור", כלשונו של כב' השופט הנדל, בע"פ 5807/17 דרתי נ' מ"י (18.6.18) (להלן: "עניין דרתי"), וזאת בהשוואה לסמים אחרים דוגמת קוקאין והרואין, אך לצד זאת הובהר כי מדיניות האכיפה המקלה שננקטה לאחרונה "למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם - לחוד" (שם, פסקה 4). לנוכח עצמת הפגיעה של מעשים מעין אלה בערכים החברתיים המוגנים ציין בהקשר זה אך לאחרונה בית המשפט העליון, כי "יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים... זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים." (ע"פ 4387/20 מ"י נ' דרור (8.2.21)).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרה שלפנינו מצביעות אף הן על מידה בלתי מבוטלת של חומרה, ובצדק ביקשה המאשימה לראות במידת הפגיעה בערכים החברתיים ככזו המצויה ברף הבינוני-גבוה. מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד

על כך שהנאשם הקים במרתף ביתו השכור מעבדה רחבת היקף לייצור סם, מתוך תכנון מוקדם ומודעות מלאה לטיב מעשיו ולהשלכותיהם. הקמת המעבדה הייתה כרוכה בהשקעה רבה, הן במונחי עלות כספית והן במונחי זמן ומשאבים, ותעיד על כך רשימת הציוד המקיפה המפורטת בכתב האישום. עוד יש להזכיר כי המעבדה פעלה לאורך תקופה ארוכה של שנה תמימה וכי במועד המעצר נתפסו בתוכה לא פחות מ-108 ק"ג נטו של סם מסוג קנבוס, בשווי כספי אדיר. יתרה מכך, הנאשם חיבר את המבנה ובו המעבדה בחיבור פיראטי לרשת החשמל, ונטל ללא רשות חשמל בשווי ניכר של כ-114,000 ₪.

מטיעוני הצדדים עולה כי המחלוקת ביניהם בכל הנוגע למתחמי הענישה מצומצמת ביותר. המאשימה עתרה בטיעוניה למתחם הנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל, ואילו הסנגור המלומד טען כי הרף התחתון עשוי להיות נמוך מעט יותר מהמבוקש על ידי המאשימה. המחלוקת מצומצמת אפוא, אך על מנת לדייק ככל שניתן אבחן את **מדיניות הענישה הנוהגת** במקרים דומים, ואצביע על המתחם ההולם לחומרת מעשיו ולמידת אשמתו של הנאשם.

בע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מ"י** (8.3.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של ייצור הכנה והפקה של סם, סחר והספקת סם ונטילת חשמל. הנאשם הקים מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס בביתו, גידל בה 282 שתילים **במשקל 87.25 ק"ג** וגנב חשמל בשווי של עשרות אלפי ₪. נקבע **מתחם שבין 28 ל-48 חודשי מאסר** בפועל, והנאשם נדון ל- **36 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון - נדחה.

בע"פ 6299/20 **חן נ' מ"י** (4.2.2021), חזר בו המערער, בהמלצת בית המשפט העליון, מערעורו על חומרת העונש בן **29 חודשי מאסר בפועל**, שהושת עליו בגין עבירות של ייצור, הכנה והפקת סם, החזקת חצרים וגניבת חשמל. הנאשם הקים מעבדה לגידול סם בדירה שכורה, צייד אותה, נטל חשמל שלא כדין וגידל לאורך 4 חודשים סם מסוג קנאביס במשקל של **90 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 29 ל-54 חודשי מאסר בפועל**. מדובר היה בנאשם ללא עבר פלילי, אשר עד לביצוע העבירה התנהל באופן נורמטיבי במסגרות חיו.

בע"פ 863/18 **לירן סבן נ' מ"י** (15.11.2018), הורשע המערער בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוג מסוכן מסוג קנבוס, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן וקשירת קשר לפשע, לאחר שהקים וניהל, עם מעורבים נוספים, מעבדה לגידול סם מסוכן, בה נתפסו 283 שתילים שהגיעו למשקל של **92 ק"ג**. נקבע **מתחם עונש הולם שנע בין 28 ל-52 חודשי מאסר בפועל** ונגזרו על המערער **42 חודשי מאסר בפועל**, ובכלל זה הפעלת מאסר על תנאי של שנה, חציו במצטבר, וקנס בסך 5,000 ₪. בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער בשל שיקולים של אחידות הענישה ובהתחשב בתסקירים החיוביים שניתנו עליו, **והעמידו על 36 חודשי מאסר**.

בעניין דרחי, שכבר הוזכר לעיל, מדובר היה במעבדה בה נתפס סם מסוג קנבוס בכמות של **76.85 ק"ג**. למבצע העיקרי נקבע **מתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל**, והוא נדון ל-30 חודשי מאסר, ואילו על המסייע הושתו 15 חודשי מאסר בפועל.

גם בפסיקתו הענפה של בית משפט זה נקבעו מתחמי ענישה דומים. כך למשל בת"פ 4662-04-15 מ"י נ' סגל (3.2.16) נקבע **מתחם ענישה של 24-48 חודשי מאסר** למי שהורשע בהקמת מעבדה בה הופקו צמחים במשקל כולל של 78.8 ק"ג, בת"פ 17677-04-17 מ"י נ' דוכן (2.11.17) נקבע **מתחם של 22-46 חודשי מאסר** למי שגידל במעבדה 72.8 ק"ג סם, בת"פ 4460-04-18 מ"י נ' ברבי (28.5.19) נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-46 חודשי מאסר בפועל** למי שהורשע כמבצע עיקרי בהקמת מעבדת סמים ובה 334 צמחים במשקל כולל של 73.647 ק"ג ובת"פ 25458-11-18 מ"י נ' אליאב (19.9.19), נקבע מתחם של **22 עד 46 חודשי מאסר בפועל** למי שגידל בביתו **80.3 ק"ג** קנבוס ואף חיבר את הבית באופן פיראטי ללוח החשמל לשם גניבת חשמל.

כפי שניתן לראות כלל הדוגמאות שהובאו לעיל מתוך פסיקת בית המשפט העליון ופסיקתו של בית משפט זה התייחסו למקרים שנוסבו קלות מעט יותר מהמקרה שלפנינו, בו הופקו כמויות סם גדולות במיוחד, מעל 100 ק"ג, במסגרת מעבדה שפעלה לאורך תקופה ממושכת, והכל אגב נטילת חשמל שלא כדין בהיקף כספי משמעותי. בשים לב לנסיבות אלה ולמתחמי הענישה שנקבעו כמפורט לעיל, אני סבור כי יש לאמץ את מתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה, ולקבוע כי **מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.**

העונש הראוי לנאשם:

משנקבע מתחם העונש ההולם למעשים יש לאתר את העונש המתאים לעניינו של הנאשם בהתאם למכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולדפוסיו. עוד יש לבחון, במקרים המתאימים, את האפשרות לסטות מהמתחם לקולא מטעמי שיקום, כפי שמבקשת ההגנה במקרה שלפנינו.

באשר לנתוניו של הנאשם, הרי שמדובר באדם כבן 35, אשר אין לחובתו הרשעות קודמות ואשר ניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי. התסקיר שהוגש בעניינו, מעיד על מי שביצע המעשים במהלך תקופה משברית, ואשר הורתע מההליכים שנפתחו נגדו, השתלב בטיפול ומעוניין לחזור לניהול שגרת חיים תקינה. מכלול נתונים אלה צפוי בנסיבות רגילות להוביל למיקום עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של מתחם העונש ההולם, גם אם לא ברף התחתון ממש, וזאת לנוכח הצורך להעניק משקל מסוים בענישה גם לצורך המובהק להרתיע אחרים המצויים במצבי משבר ודחק לאתר את הפתרונות למצוקתם הכלכלית בדרך של הקמת מעבדות לגידול סם.

אלא שההגנה אינה מסתפקת במיקום העונש בחלקו התחתון של המתחם, אלא עותרת להקלה משמעותית נוספת, הרבה מעבר לגבולו התחתון של המתחם שנקבע, אשר לא תכלול מרכיב נוסף של מאסר מאחורי סורג ובריא. בתוך כך עותרת ההגנה לתת במקרה זה משקל בכורה לשיקולי השיקום ולהעדיף על פני שיקולי הגמול וההרתעה. ואכן, ניתן בהחלט לומר כי במקרה זה כוללים תסקירי שירות המבחן היבטים שיקומיים מסוימים המצדיקים התחשבות. המדובר בנאשם אשר אינו ניחן בדפוסים עברייניים מושרשים ואשר השכיל להשתלב בטיפול וליטול חלק בהליך של הפקת לקחים, הכרה בקשיים שבדפוסיו ובהתנהלותו וגיבוש תובנה לגבי דרכי התמודדות חלופיים בעתיד. על רקע זה אף מוערכת מסוכנותו העתידית ברמה נמוכה, ושירות המבחן ממליץ להעמידו במבחן ממושך ולהימנע משליחתו למאסר של ממש. מכלול נתונים אלה אכן תומכים בקיומה של אפשרות לכך שהנאשם ישתקם ויוכל לנהל בעתיד אורח חיים יצרני

ונורמטיבי.

עם זאת, נקבע כבר לא פעם כי כאשר מדובר בעבירות סמים חמורות, ובהן גם עבירות של גידול סם במעבדות ייעודיות, מתחייבת ענישה משמעותית ומרתיעה וכי בעבירות מסוג זה יש לבכר את שיקולי ההרתעה על פני השיקולים האישיים. יתרה מכך, כפי שצינו שופטי בית המשפט העליון לאורך השנים, עצם קיומם של שיקולי שיקום ושל המלצות טיפוליות של שירות המבחן אינו מוביל בהכרח אל המסקנה כי יש להעדיף אותם על פני יתר שיקולי הענישה. ראו בהקשר זה, למשל, את דבריו של כב' השופט קרא ברע"פ 9269/17 **אבו עישא נ' מ"י** (15.1.18):

"כידוע, עיקרון השיקום, על אף חשיבותו, אינו בא להחליף עקרונות ענישה נוספים, וביניהם עקרון ההלימה. הערכה כי קיים סיכוי שהנאשם ישתקם אינה מובילה בהכרח למסקנה כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אף אם תסקיר שירות המבחן תומך בהקלה מעין זו (ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל (3.4.2014); ע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל (05.08.2013); רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014))."

עוד הבהיר בית המשפט העליון כי ככל שמדובר בעבירות חמורות יותר, כך יהיה הנטל המוטל על הנאשם לבסס את ההצדקה להקלה מטעמי שיקום מכביד יותר. הנה כך מצאו הדברים את ביטויים בע"פ 9036/18 **פלוני נ' מ"י** (27.1.20).

"סעיף 40ד(א) לחוק העונשין האמור, איננו מטיל חובה על בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם אם מדובר בנאשם שהשתקם, או כאשר קיים סיכוי של ממש שישתקם, אלא מדובר בסמכות שברשות בלבד (ראו: ע"פ 3102/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 21 לפסק דינו של כב' השופט א' שהם (17.11.2014)). בעניין זה, נקבע בפסיקה כי ככל שהעבירה בה הורשע הנאשם ונסיבותיה חמורות יותר, כך גובר הנטל המוטל על הנאשם להראות הליך שיקומי מתקדם יותר, או סיכויי שיקום מובהקים יותר, כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (14.01.2015) (להלן: ע"פ 5936/13); ע"פ 1170/15, פסקה 21)."

כאשר מדובר, כמו במקרה שלפנינו, בעבירות סמים חמורות ומתוכננות, המבוצעות לאורך תקופה ארוכה ובהיקפים כה נכבדים, הרי על אף רצונו האוטנטי של הנאשם לשנות את דרכיו ועל אף המאמצים המסוימים שהשקיע לצורך זה, אין בשיקולי השיקום במקרה זה כדי להצדיק יותר מסטייה מדודה לקולא מעבר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם, וגם בכך יש משום התחשבות ניכרת בנאשם ובמשפחתו והכרה בפגיעה הקשה הצפויה להם כתוצאה מהשבתו של הנאשם למאסר של ממש, לאחר תקופת מעצר קצרה בה שהה בעבר. לצד עונש המאסר המתחייב יושתו על הנאשם גם מאסר על תנאי, כמו גם קנס כספי מתון באופן יחסי אשר יתחשב מחד במוטיבציה הכלכלית שביסוד העבירה וברווחים הצפויים, ומנגד בהתמודדותו של הנאשם גם כיום עם הליכי פשיטת רגל.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 24 חודשים, בניכוי ימי המעצר מיום 8.11.19 עד 17.12.19.
2. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.
4. קנס בסך 30,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.1.22.
5. אני מורה על חילוט כלל הציוד שנתפס במעבדה ועל השמדת הסמים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לביהמ"ש העליון

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ב, 08 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.